

KODILA

INFO LEHT

JUULI 1988

Kas kilbiga või kilbil?

Praegu seisab antud probleem meie majandi ees teravamalt kui kunagi varem, sest see, et suutsime 1987. a. riigimüügikohustused täita, ei anna veel mingisugust põhjust rahuloluks. Kasumiplaan jäi täitmata. See tähendab eelkõige, et majandi finantstegevuse ette on kerkinud tõsised raskused. Miks see nii on ja kus peituvad konkreetset põhjused, seda peab näitama iuba tootmistevõime sügavam analüüs.

Põllumajandusliku tootmise eripäraks on, et tehtud (või ka tegemata jäetud) rahalised ja materiaalsed kulutused ei hakka kohe tulumust andma.

Kätt südamele pannes tuleb tunnistada, et meie tootmistevõime ahvistavad eelkõige amortiseerunud tootmishooned — seda eriti loomakasvatustes. Senisest enam peame

tegelema farmide rekonstrueerimise ja ümberseadistamisega. Samaaegselt tuleb farmidesse välja ehitada ka normaalsed olmeruumid. See, mille peale on aastate jooksul vahendeid kulutatud minimaalselt, nõuab nüüd ikkagi oma osa kätte. Isemajandamise tingimustes võime aga loota ainult oma rahakoti peale.

Raskendavaks asjaoluks on selle ülesande lahendamisel, et riigimüügikohustused (käesolevast aastast «riiklik tellimus») kasvavad katastroofilise kiirusega. Ilmselt on meil kergem toime tulla piimaplaanide täitmisega, sest siin on olemas suuremad ressursid, eriti suvise piima tootmisel. Raskem on aga lihaplaanide täitmisega. Riiklikust fondist eraldatavad jõusöödakogused vähenevad. Sellepärast oleme sunnitud otsima teid, mille kaudu oleks võimalik suurendada

oma varutavate söötade koguseid, aga ka ressursse söötade kvaliteedi parandamiseks. Paraku ei ole me suutnud söötasidki alati kasutada ratsionaalselt.

Võiks öelda, et 1987. a. «majanduslahingus» majand nii liüa ei saanud, et oleks olnud vajadust lausa kilbil meid kõrvale tõugata. Kuid selleks, et käesoleval aastal väljuda lahingust sirge seljaga ja kilp juba kindlalt käes, peame kõik palju tegema. Et me selleks võimelised oleme, näitas kujukalt möödunud aasta. Kõigil on vaja suurendada nõudlikust oma töö vastu, alates spetsialistidest kuni iga töötajani. Ja kui sellega toime tuleme, on edukas aasta kindlustatud.

Selleks kõigile head töötuj!

REIN JÄRVISTE,
direktori asetäitja

Suvemõtted koolist

Sügisest sai talv, talvest kevade ja nüüd siis kevadest juba suvi. See aga tähendab, et lõppenud on järjekordne õppeaasta koolides. Kuidas hinnata möödunud kooliaastat meie koolis? Lühidalt koraldäinuks, kuid oli ka vajakajäämisi, mis peavad saama suunaandjaks järgmisele tööperioodile.

Et kool on esmajärjekorras ikkagi haridust andev asutus, siis peatuksin lühidalt õppetöö tulemustel. Õppeaasta lõpul oli koolis 126 poissi-tüdrukut. Klassikursuse lõpetas 117 õpilast. Hindele «4» ja «5» õppis 58 õpilast, neist kiituskirjaga viidi üle järgmisse

klassi Katrin Kulagina, Britta Tammiste ja Silver Ööpik esimesest klassist, Andrus Domberg, Egle Erm ja Uno Nahkur teisest. Kaire Mullas kolmandast, Anne Reinkort ja Anu Vanamõlder neljandast, Jane Pipar kuuendast ning Kaire Põllu kaheksandast klassist. Ülejäänud tublid õppurid Kodila piirkonnast olid Riin Maiste, Rauno Saarela, Signe Blande, Raili Kabral, Aare Kala, Ivar Rumm, Merje Udmets, Natalja Zaznoba, Tage Vibus, Kersti Volmer ja Sigri Ööpik algklassidest ning Marek Leenurm, Mikk Maiste, Siim Maiste, Jaan Mutli, Regiina Alliksaar, Margus

Nahkur, Juhan Pant, Kristiina Alliksaar, Katrin Kahlo, Märt Maiste, Üllar Müts, Liina Mustonen, Lana Toomvap, Veiko Valknurm, Jaanus Nahkur ja Piia Radik vanemast astmest.

Klasside tase oli erinev, näiteks õppis neljandas klassis 29 õpilast hindele «4» ja «5» 7 õpilast, seega 24,1%. vastav näitaja viiendas klassis 36,8%. kuuendas 46,1%, seitsmendast 38,4% ning lõpuklassis 55,5%. Kui siia juurde lisada veel klassikursuse kordajad, siis peaks mõtlemiseks ainet jätkuma nii õpilastele, lastevanematele kui ka õpetajatele. (Järg 4. lk.)

ESIMENE KVARTAL ARVUDES

Piima riigile müügi plaan I kvartalis oli 5200 ts. Täitsime plaani 106%. Liha realseerimise ülesannet me täita ei suutnud, 950 tsentnerist jäi puudu 207.

Tunda andis möödunud aasta lõpp. Siis sai plaani täitmise huvides ära viidud palju loomi.

Sigadel on sel aastal olnud suhteliselt head juurdekasvud: nuumikutel 483 g ööpäevas (möödunud aastal samal ajal 362 g). Sealiha on 171 ts rohkem toodetud.

Seega on loomulik, et sealiha omahind I kvartalis oli 147 rubla 10 kop., tervelt 37,95 rubla võrra vähem kui eelmisel aastal. Võrdluseks panem kirja ka rajooni keskmise 154,06 rubla.

Noorkarjakesvatuse on teinud veidi vähikäike. Keskmise ööpäevane juurdekasv oli 513 g, s.o. 42 g vähem, kui möödunud aastal samal ajal.

Ka omahind on kallinenud 25,84 rubla võrra (201,12 rbl.).

Piima tootmisel oleme enam-vähem eelmise aasta tasemel. Esimese kolme kuuga lüpsiti lehma kohta keskmiselt 788 kg piima, s. o. 2 kg enam. Rajooni keskmine oli aga 933 kg, 1 ts piima tootmiseks kulutati 27,76 rubla. See on 2,57 rubla vähem, kui eelmisel aastal.

Seda eelkõige tänu odavatele söötadele. 1 söötühiku omahind oli 12,1 kopikat ning see on eelmisest aastast 6,1 kop. odavam.

Kokku laekus I kvartalis toodangu realiseerimisest nelisada kuustuhat rubla. See on enam-vähem eelmise aasta tasemel. Seoses hinnalisanõude kehtestamisega saime piima eest kaksikümme tuhat rubla enam. Samas oleme aga ainuüksi väetiste eest maksnud kallinemise tõttu kolmteist tuhat rubla rohkem.

MARJE ROSENTHAL,
peaökonomist

PARTEIALGORGANISATSIOONIS

Aprillikuu bürool tehti kokkuvõtte moodunud poliit- ja majandusõppeaastast. Kuulati ära spetsialistide õppegrupi propagandist Rein Järviste. Grupis on toimunud loengud iga kuu. Huvipakkuvamad olid ajalooteaduste kandidaadi Kalev Kogeri ja Agrotööstuskomitee esimehe asetäitja K. Lauri esinemised, Mehhanisaatoritele olid õppeaasta jooksul vaid mõned loengud, ka loomakasvatavate õppegruppis ei toimunud õppepäevad korrapäraselt.

Bürooliige Asta Küket ütles oma sõnavõtus, et loomakasvatavad ei tea enam oma töötulemusi. I kvartali tulemused olid büroo jaoks teatavaks tegemata. Vaja oleks niisuguseid koostumisi nagu oli jaanuaris.

Otsustati augustikuu büroo istungil arutada poliit- ja majandusõppuste läbiviimist majandis. Kavandada propagandistidele konkreetseid ülesanded uueks õppeaastaks.

Büroo arutas läbi parteialgorganisatsiooni tööplaani 1988. a. lõpuni. Veel arutati aprillikuu üldkoosolekul kommunisti Lembit Kahlo poolt tehtud märkust tervisepiima jagamise kohta. Küsimuse lahendamise jäi büroo liikme Jüri Mutli hooldeks. Siinkohal anname teada neile, kellele on kollektiivlepingu järgi ette nähtud tervistav piim: seda jagab Tiitu Punder.

Üldkoosolekul esines kommunisti aruandega Jüri Mutli. Tema tööga ohutustehnika alal jäädi rahule. Kommunist Rudolf Vilokase sõnavõttust saadi teada, et kiitust väärrib ka Lembit Kahlo töö Raka sigala töö- ja olmetingimuste parandamisel. Jüri Mutli soovitati ohutustehnika nõuete mittetäitjate karisamise kõrval ära märkida ka tublimad.

Informatsiooni rahvakontrolligrupi tegevusest andis grupi esimees kommunist Hiljar Mullas. Kinnitati grupi II kvartali tööplaani.

Maikuu parteialgorganisatsiooni üldkoosolekul esines kommunisti aruandega Märt Reino. Tema tegevusega farmimehaanikute töö juhtimisel jäädi rahule. Kaader on praegu hea, töödistspliini rikkumisi ei esine.

Märt Reino tegi ettepaneku moodustada Kodila rahvarinde tugigrupp.

Veel kuulati informatsiooni partei liikmemaksude laekumisest. Võlglasti praegu ei ole.

AILI ASUMETS,

parteialegorganisatsiooni sekretär

MAAKASUTUSEST

- VASTUSEID KÜSIMU STELE ÕUE-AIAMA, KÖÖGIVILJA-, HEINA- JA KARJAMA KOHTA
- KUIDAS VORMISTAD A MAAKASUTUS.

Korduvalt on küsitud kodanike maakasutamise tingimuste kohta. Alljärgneva püüan «Kodanike maakasutamise põhimääruse» ja «Eesti NSV maakodeksi» paragrahve kasutades natukene asja valgustada.

Kuna Kodila sovhoosil puudub üldine majandisene maakorralduse projekt, siis sovhoosi töötajatele ja teistele sovhoosi territooriumil elavatele inimestele maa andmise otsustab sovhoosi administratsioon. Siinjuures peetakse silmas, et kasutamiseks antakse esmajärjekorras mehhaniseeritud harimiseks ebasobivaid maatükke. «Kodanike maakasutamise põhimääruse» kohaselt võib sovhoositöötajatele põllumajanduslikku maad anda põhiliselt kahe peatüki järgi ja seega kahe eri nimetuse all. 1. Õue-aiamaa 2. Kõögiviljamaa.

Õue-aiamaad antakse kõikidele sovhoosi alalistele töötajatele olenemata elamu olemasolust kuni 0,5 ha perekonna kohta. Neile, kellel on individuaalelamu või kes elavad sovhoosi ühepereelamutes, antakse õue-aiamaa vahetult elukoha juurde. Kes elavad väljaspool sovhoosi territooriumi või majandi mitme korteriga majas, nendele antakse peenramaa maja läheduses ja ülejäänud maa kohtades, kus sovhoos ei saa maad mehhaniseeritud harida või on harimine raskendatud. Sovhoosi külvipind ei tohi selle arvel väheneda. Järelikult kuuluvad siia viimasel ajal harimata jäänud ääremaad, Kodanike,

kes on kolhoosist sovhoosi tulnud majandite liitmisega ja kelle õue-aiamaa on kindlaks määratud enne 1969. aastal kehtestatud «Kolhoosi näidispõhikirja» võidakse säilitada see kolhoosi nõrraamatus näidatud suurus, kuid mitte üle 0,60 ha. välja arvatud elamuallane pind. «Eesti NSV maakodeksi» § 88 on loetletud rida maal töötavaid spetsialiste, kellele antakse 0,25 ha õue-aiamaad vaatamata sellele, et ta sovhoosis ei tööta. Ülejäänud maal töötavatele ja elunevatele töolistele, teenistujatele, pensionäridele, invaliididele ja teistele kodanikele antakse kasutada kuni 0,15 ha õue-aiamaad.

Õue-aiamaa saamiseks tuleb esitada avaldus sovhoosi direktori nimele, näidates ära soovitava maatüki asukoht ja suurus. Maa kasutamine vormistatakse sovhoosi direktori käskkirjaga ja mõdetakse ning tähistatakse looduses sovhoosi melioraatori poolt. Maatüki loodusesse märkimise kohta koostatakse vormikohane akt kahes eksemplaris, millest ühe saab maa kasutaja.

Kodila sovhoosis tehti üldine õue-aiamaade mõõtmine 1979. a. suvel maamõõtja Olev Tare poolt.

Selle kohta on koostatud ka aktid, millel on maatüki skeem mõõtmega. Kahjuks jäeti tookord maakasutajatele kuuluvad eksemplariid välja jagamata. Kes soovib oma õue-aiamaa kohta akti ja skeemi saada, palun pöörduda allakirjutanu poole.

Teiseks maakasutamise viisiks on kõögiviljamaa. See antakse kodanikele lühiajaliseks kasutamiseks tähtajaga kuni 3 aastat. Kõögiviljamaa suurus võib olla kuni 0,15 ha ja üldiselt kasutatakse kollektiivkõögivilja maana. Meie sovhoosis on kasutatud ühist kartulimaad ja teraviljamaad. Nende saamiseks ei ole vaja avaldust esitada vaid tuleb registreerida dispetseri juures. Kindlasti on vaja öelda, kas tahetakse kartulimaad või teraviljamaad. Kõögiviljamaale ei ole lubatud rajada puuviljaaeda ja muid mitmeaastaseid istandikke, samuti püstitada ehitisi.

Sovhoosi töötajatele ja sovhoosi territooriumil elunevatele kodanikele, kes peavad loomi annab sovhoos heinamaad ja karjamaad vastavalt loomade arvule. Heina- ja karjamaa antakse ajutiseks individuaalseks või kollektiivseks kasutamiseks. Pikaajaliseks kasutamiseks andmist lubatakse vaid siis, kui see maa pole majandile ühistootmiseks vajalik. Üldreeglinna on see maa, mida hakatakse kollektiivselt kasutama heina- ja karjamaadeks antakse tavaliselt looduslikku rohumaad. Erandina võib anda haritavat maad, mis oma killustatuse või muude tingimuste tõttu ei sobi ühistootmiseks. Samuti juhul, kui 1 km kaugusel pole looduslikku rohumaad.

Heina- ja karjamaad antakse tasuta. Tarastamise peavad tegema loomapidajad oma kuludega. Kui sovhoos teeb tarastamist või rohumaade korustamist, siis need kulud tasuvad loomapidajad, kuid mitte üle 15 rubla lehma, 10 rubla mullika, 6 rubla vasika ja 2 rubla lamba kohta aastas.

Praegu on koostamisel ja lähemas tulevikus kehtestatakse uus «Kodanike maakasutamise põhimäärus». Muudatustest maakasutamise osas püüan lugejaid edaspidi informeerida meie infolehe kaudu. Maakasutuse osas tekkinud küsimustes palun pöörduda allakirjutanu poole. Loodan, et suudame koos küsimused lahendada.

MART ILUMÄE,
melioraator

Ühes varasemas infolehes on välja öeldud, et 1991. aastal mõeldub 750 aastat ajast, mil esmakordselt ajaloo ürikutes on andmeid Kodila, Raka ja Oela külade kohta. Seega on lähenemas meie jaoks tähelepanuväärne tähtpäev. Sellest pikast ajast 137 aasta jooksul on olnud oma osa täita Kodila koolil kohalikule rahvale hariduse ja vaimsuse andmisel ning kultuuritase kujundamisel. Edaspidises tuleb juttu kooli ajaloost toetudes kooli kroonikas kirja pandule.

Oppetöö toimus kõrtsi joogitoas, mis tänapäeva mõistes oli siis klass. Selles ruumis oli üks pikk laud ja kahe pool lauda kaks pikka pinki. Kooli kroonikast on lugeda: «Lapsed istunud kahel pool lauda ja kirjutanud kiivitahylitele. Talvel olnud tuba võrdlemisi külm, nii et suurtes riietes tulnud lastel klassis viibida ja sealjuures lõdiseda. Lugemise tundide ajal käinud lapsed koolmeistri toas lugemas, kus soojem olnud.»

klassis ei olnud, juhtunud seal imelikke lugusid. Levinud kelmustükina on teada ühe poisil Jüri Ööpiku (hilisem Nigula koha omanik) lugu. Poiss toppinud laua sisse urgitsetud augu püssirohtu täis ja siis võtnud koolmeistri kaljaastja alt puupüti (kaljaastja olnud klassiruumis) ja pannud selle püssirohuga täidetud augu kohale, ning siis alt tikuga süüdanud. Kroonika lehekülgedelt võib edasi lugeda selle loo kohta: «... mille tagajärjel plahvatus sündinud, pütt vastu lage lennanud ning suure kolinaga alla kukkunud. Poiss võtnud ruttu püti, pannud astja paigale, ise ruttu laua äärde vagnusi lugema. Koolmeister muidugi kolinat kuuldes tulnud klassi, küsinud kolina põhjust, temale aga luisanud paugutegija, et pink kukkunud ümber ja asi jäänud sellega. Ka teistkordne paugutamine lõp-

KODILA NOORED KLUBIS „SPETS“-8

Juba kaheksandat hooaega tegutseb Märjamaal Rene Tobbi eestvedamisel klubi «Spets-8». Pärast kaheaastast vaheaega võttis sellest järele osa ka Kodila sovhoosi võistkond. Koos käidi üks kord kuus. Pärast talvist tegutsemist veedetakse 5 päeva juuni lõpus reisilaeval «Laine» marsruudil Tallinn—Leningrad—Viiburi.

Nüüd siis talvistest võistlustest Igal klubiõhtul oli kavvas mälumäng, isetegevuskavade esitamine vastavalt teemale ja meenete loosimine. Vaheaegu täitis tants tuntud ansambli saatel. Esimesel õhtul tuli kõigil võistkondadel välja tulla püramiidide esitamisega. Teemat oli lahendatud mitmel viisil. Ühed ehitasid vineerist püramiidi, teised sättisid pudeleid püramiidiks. Meie aga otsustasime püramiidi teha ise. Nimeks panime «purskkaevuks maskeeritud samogoni aparaat». Aplaus oli tugev. Saavutasime esikoha.

Võistelda on tulnud veel torptide ja kokteilide valmistamises, anektootide rääkimises, oskuslikuma valetamisega. Samuti olime kaasa löönud maskiballil, illusionistide võistlusel ja ohutustehnika vahendite esitamisel. Kuna praegu on terves maailmas levinud AIDS-i probleem, siis valisime ka meie ohutustehnika vahendid, millega AIDS-i ära hoida. Selles võistluses saavutasime kolmanda koha.

Viimane siseüritus toimus aprillis ja seal tehti ka üldkokkuvõtet. Saavutasime Teenuse kolhoosi ja Märjamaa EPT järel kolmanda koha.

Nüüd jääb veel üle oodata suvist laevareisi ja esineda seal sama edukalt kui talvistel siseüritustel.

Uus hooaeg algab jälle oktoobris 1988. aastal. Loodame, et meil jätkub ideid ja pealehakkamist ka edaspidi.

MARIKA JÄRVISTE,
Klubi «Spets-8» liige

KODILA KOOL

LÄBI AEGADE

Kui mõnel pool Eestimaal maarahvale kooliharidust üle 300 aasta tagasi hakati andma, siis Kodilas langeb see meie rahva ajaloo sellesse perioodi, mil meie esivanemate huvi hariduse, s. t. rehkendamise, eriti aga lugemise vastu järsult tõusis. Põhjused olid tingitud ajaloolisest situatsioonist. Tuletame meelde, et sellesse aega langevad mitmed tähtsad seadused, mis pidid tooma kergendust maarahva ellu. Seepärast tuli neid lugeda ja uurida, et selgust saada. Mitmel pool toimusid talurahva rähutused, üks suuremaid on tuntuks saanud meie rahvakirjaniku Ed. Vilde romaani «Mahtra sõda» kaudu.

Kooli kroonikasse on kirja pandud read: «Kodila kool on asutatud aastal 1851 kroonu kulul ja varustatud väikese maatükiga. Koolimaja oli enne kõrts olnud. Esimene kooliõpetaja tuli kinnijäänud Kabala kooli juurest ja hakkas siin tööle.»

Nimetatud kõrts asus Raka külas praeguse vana koolimaja kohal. Mida tähendab väljend «kroonu kulul» pole täpselt teada, kas loeti selleks maad, mis koolile anti kroonu poolt, sest Kodila olnud vanasti n. ö. «kronu vald», või maksis kroonu ka kooliõpetajale rahapalka?

Need read tunduvad paljudele Kodila kooli endistele õpilastele üsnagi tuttavad olevat meie tänapäeva koolielust. Võib-olla ainult selle vahega, et nii kõvasti lõdise-ma ei pidanud kui kooli alg-aastail ja ka lugemise-ga siiski klassiruumides on hakkama saadud.

Lugedes neid ridu tundub, et sooja küsimus on Kodila koolis olnud vist sajandi probleemiks. Alles nüüd, mil praegune koolimaja saab sooja omast katlamajast, on sooja küsimus lahendatud kui välja arvata erandjuhud, mil katlakütja ei ilmu tööle «hauge pea» pärast, ilmataat meile ülearu suure külmalaine saadab või puhuvad idakaarte tuuled, millele meie ehitusmeistrid oma ehituskunstiga ei ole suutnud vastu seista. Olukord on selline, et kui paberileht on aknalaual, siis vaata, et tuul teda sealt maha ei puhu, kuigi aknad on suletud. Et olukorda parandada, on plaanis panna akendele ette täiendavad kolmandad klaasid, mille tarvis oleme alustanud raamide tegemist. Tahaks loota, et ettevõtetud meetmed aitavad meie ruumide soojapidavust oluliselt parandada.

Sel ajal kui koolmeister, kelleks oli Jaan Andok ja kes asus Kodilasse kinnijäänud Kabala kooli juhataja kohalt nagu eespool juba öeldud,

penud sama õnnelikult.»

Veel üks imelik juhtum. Ühel päeval, kui väljas paksu paukus ei olnud õpilasi üldse koolis. Aga juhtunud nii et sel päeval ilmunud kooli revident, kes tol korral olnud Ohekatku mõisnik. Kroonika leheküljed jutustavad edasi: «Et mitte asjata tagasi sõita, käsutatud lapsed külast kooli. Suure rutuga tulnud siis mõned suuremad lapsed kooli. Aga just parajasti, kui revideerimine käsil olnud, lükanud koolmeistri siga ukse lahti ja paar-kolm harjasloomast astunud klassi. Mõisnik seda nähes jätnud revideerimise poolele ja sõitnud minema.»

Need lood ühelt poolt teevad nalja, kuid teiselt poolt viitavad koolitöö raskele korraldusele, mis eeskätt oli tingitud viletsast koolimajast. Aga samas võime teha järelduse, et rahvas janunes hariduse järele, mida ka läbi raskuste omandati.

Järgneb

A. Allemann
Kooli direktor 1970. aastast

Suvmõtted koolist

(1. lk. järg)

aga võibolla kõige enam programmide ja õpikute koostajatele. Nii siis tuleb sama klasi õpikute järgmisel õppeaastal neljal õpilasel neljandist klassist, ühel viiendast, kahel kuuendast ja kahel seitsmendast klassist. Toodud näidetest selgub, et madal on neljanda klassi tase, mis mingil määral on isegi ootus- või seaduspärane, sest üle poolte klassi õpilastest on tulnud Alu ja Varbola Algkoolist ning sisseelamine uue kooli miljöösse ei olnud kerge. Kindlasti on raske ka üleminek täielikule aineõpetusele, kus kõiki aineid õpetavad erinevad õpetajad. Küllaltki järsk üleminek on ka programmilise materjali osas algklassidest neljandasse.

Kõige eelõeldu juures ei tohi alahinnata kodu osa, mis suuresti mõjustab lapse edasijõudmist koolis. Väga suure tähtsuse omandab vanemate suhtumine oma poja või tütre õpingutesse, nõudlikkus nii õppimises kui kasvatases. Õeldakse, et laps on oma vanemate ja kodu peegel. Kas ta just nii on, aga sinneroole kindlasti. Paljudel juhtudel oleks parem kui see nii ei oleks. Miks? Et sellele küsimusele vastata tooksin mõned näited. Üle ühe kolmandiku meie õpilastest pärinevad (lõppenud õppeaastal) kodudest, kus last kasvatatakse üks vanematest, kus isa või ema või mõlemad on alkohoolikud ja kodudest, kus vanemad üldse ei tunne huvi oma lapse õppimise ja sageli käitumise vastu. Kurvastusega tuleb tõdeda, et see halb tendents aasta aastalt süveneb meie kooli piirkonnas. Tahaks, et siit leiaksid endale mõlemisainet need juhtivtõetajad, kellest suuresti sõltub kaadri valik, töökorraldus ja printsiipaalne suhtumine meie igapäevase elu varjukülgedesse.

Kui teha põguski analüüs klassikordajate osas, siis selgub, et enamuse neist pärineb just niisugustest kodudest nagu ülal juttu oli. Tõele auandes, tuleb öelda: «Jumal tännatud, et need lapsed veel niisugused on nagu nad on».

Rõõm on aga tuua hoopis vastupidiseid näiteid, nagu Hilja ja Väino Rumm, Maarika ja Tiit Leenurm, Taimi ja Hillar Mullas, Tea ja Jüri Mutli, Aili ja Vello Erm, Ivi ja Mati Vaiknurmid.

Edukalt õppivate ja hästi käituvate õpilaste kohta saadab kool iga õppeveerandi lõpul vanemate töökohta vastava teatise. Tahaks loota, et Kodila sovhoosi administratsioon ja a/ü komitee nende vanemate toetusega laste kasvatamisel ka väärtiselt hindab kas moraalselt või materiaalselt. Pakun välja niisuguse mõtte, kui laps on lõpetanud klassi kiituskirjaga, siis ta on õppinud väga hästi ja käitunud eeskujulikult, milles kindlasti oluline osa on olnud ka vanematel. Kas seda ei tasuks näiteks arvestada preemiatega jagamisel, suurendades seda mingi protsendi võrra, sest nad on edukalt toime tulnud ka järeltuleva põlve kasvatamisega.

Paljud lapsevanemad aitaksid õppeaasta jooksul kaasa mitmete koolielu küsimuste paremale lahendamisele, samuti olid abiks klassijuhatajatele. Selle eest kõigile suur aitäh praegu, lähemalt ja pikemalt aga räägime nendest küsimustest augustikuu lastevanemate kokkusaamisel.

Ees seisab nii lastel kui vanematel koolielust suvepuhkus. Tahaks loota, et see oleks tõesti meie lastele kosutav ja tõine puhkus, et koguda vaimuerksust ja jõudu eelolevaks pingeliseks õppeaastaks.

ARVED ALLEMANN,
Kodila 8-kl. Kooli direktor

KODILA SOVHOOSI ELEKTRIVÕLGASED

Üldse ei tasu elektri eest:

Arjakas, Eduard
Anissimov, Viktor
Jaama, Sirje
Bucht, Merike
Heinroos, Taigo
Heinpõld, Väino
Krimm, Avo
Krimm, Toivo
Kruusberg, Mare
Kulagina, Svetlana
Laine, Hilja
Lember, Marge
Lemvald, Ilmar
Nukis, Ants

Pajumaa, Vahur
Porgand, Helle
Poobus, Heino
Põlde, Anneli
Raudauk, Ants
Zaitsev, Mihhail
Tiits, Agu
Pikemat aega ei ole elektri eest tasunud:

Roo, Sirrje 11 kuud
Tislar, Helve 14 kuud
Kala, Heino 8 kuud
Pääbo, Virve 8 kuud
Rekkor, Heli 8 kuud
Rumm, Väino 7 kuud

Õnnitleme!

85	MIKKER LEENA	12. VI
55	VASSILJEVA LAINE	26. VI
45	MULLAS TAIMI	18. V
JÕGI ILVI		19. VI
40	RUMM VELLO	30. VI
25	VALTRI ENE	29. V
20	SAKSNIT RIINA	22. V

LEMBER EEVI
LEMBER AIVAR

Õnnitleme poja sünni puhul

saame TUTTAVAKS

Kravets Vladimir — traktorist
Blande Raimo — abitööline saekaatriks
Keppa Anatoli — karjak
Rand Ülle — lüpsikarjabrigadir

Kodila sovhoosi stipendiaadina soovisid õpinguid jätkata Kodila 8 kl. Kooli lõpetajad Arvo Orlovski Tallinna Polütehnikumis ja Erki Orlovski M. Aitsami nim. Vigala Maakutsekoolis nr. 29.

KARISTUSED

töödistipliini rikkumise pärast
Tuisk Aarne — vali noomitus
Ojavee Liia — vali noomitus
Kesküla Jaan — vali noomitus
Kasemaa Tiit — noomitus ja vali noomitus
Lutterus Ivo — vali noomitus
King Jaan-Ado — distiplinaarkaristusena 3 kuuks vähemtasuvale tööle

Sovhoosi töötajad ja pensionärid!
On pakkumisel kaks raviuusikut sanatooriumi «Narva-Jõesuu» I korpus, (Tuusiku maksumus 220.— rbl. 30% osamaksumuga). Soovist teatada T. Talvistele 01. juuliks k a. telefonil 516.

Keppa Anatoli — vali noomitus
Tarkmees Ants — vali noomitus
Treiberg august — vali noomitus
Porgand Kalju — vali noomitus
Sale Sirje — vali noomitus

Vastutav toimetaja AILI ASUMETS

Kodila sovhoosi infoleht.
Toimetus: 203506 Rapla rajoon,
Kodila skj.,
telefon 67 436.

Trükiarv 300.
Tasuta.
Tellimus nr. 2465
Maht nr. 0,5 trk. p.
Rapla Trükikoda,
Rapla, Kalda 2.

AITAH

Tööjuubeli puhul

30	Domberg Kalju	02. 02. (1958)
	Sullakatko Aino	10. 02. (1958)
	Vardi Eevi	10. 02. (1958)
	Lellep Arnold	17. 03. (1958)
	Eerik Aino	01. 05. (1958)
25	Tomson Evi	09. 06. (1963)
20	Sullakatko Ülo	01. 01 (1968)
	Maiste Mati	28. 01. (1968)
	Roosaar Evald	29. 04. (1968)
	Nahkur Jelizaveta	01. 03. (1973)
	Blande Avo	29. 03. (1973)
10	Sadivskaja Maria	30. 03. (1978)

*

Tähelepanuks kõigile! 15. augustiks palun esitada T. Talvistele avaldused ravituusikute saamiseks sanatooriumisse «Narva-Jõesuu» 1989. aastaks. Avalduses märkida soovitud korpus ja aeg.